

MARE DE DÉU DE ROCAPREVERA

TORELLÓ

**VETLLA DE PREGÀRIA A LA MARE
DE DÉU**

18 de setembre de 2014

I resarem el Parenostre

Bona nit!

Aquest vespre tornem a ser a redós de la imatge de la Mare de Déu de Rocaprevera per a pregar. Volem preparar bé el nostre cor per a la celebració de la seva festa. Desitgem que tot ens ajudi a créixer en la fe i ens ompli d'esperança en el camí de la vida. Maria, la Mare, sempre ens porta cap a Jesús, el Fill. I Jesús, el Fill sempre ens porta a Déu, el Pare.

Doncs, avui, en aquesta vetlla de pregària volem pregar amb el Parenostre, perquè ens ho diu Jesús, i, per tant ens ho diu Maria. Els textos seran del P. Miquel Estradé (+1997), monjo de Montserrat, amb textos bíblics i salms que farem a dos cors, moments de silenci i cants.

Que tot plegat ens ajudi a sentir una mica més Maria, la Mare de Déu, com a "germana, companya en el camí de la fe".

Salutació a la Mare de Déu

Benaurada sou, Verge Maria, perquè Déu el Pare us ha mirat i us ha escollit per ser la mare del Salvador.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Benaurada sou, Verge Maria, perquè el Senyor ha obrat meravelles en vós.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Goigs a llaor de la Verge de Rocaprevera

Puix teniu per qui us venera
dons del cel en abundor:
Verge de Rocaprevera
deu-nos vostre sant amor.

Oh Rosella tota encesa,
de florida virginal
que sou plena de bellesa
en els ulls de l'Eternal,
i sou sempre en primavera,
i no minva vostra olor:
Verge de Rocaprevera
deu-nos vostre sant amor.

Sia aquest bell santuari
llar pairal de Torelló,
on sovint vinga a portar-hi
el tribut de l'oració.
Al devot que s'hi arrecera
eixugueu-li l'amarg plor:
Verge de Rocaprevera
deu-nos vostre sant amor.

Benaurada sou, Verge Maria, per la vostra fe, per la vostra
esperança, pel vostre amor.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Benaurada sou, Verge Maria, assumpta al cel, que viviu amb Déu per
sempre.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Cant inicial

Quantes coses a la vida
que semblen omplir-ho tot
i no són més que mentides
que s'amaguen dins el cor.
Tu has omplert la meua vida
estimant-me de debò.
Jo voldria, Mare bona,
ser com tu...

En silenci escoltaves
la paraula de Jesús
i la feies pa de vida
amb l'amor teu tan profund:
com llavor que cau a terra
i germina sense por.
Amb el cor ple d'alegria
et vull cantar:

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Des del temps de la infantesa
has estat al meu costat.
Prop de Déu jo em sentia
de la teua mà agafat.
Pel camí de l'esperança
amb la fe jo m'he trobat
i a la nit sempre has estat
la meua llum.

No em deixis, Mare meua!
Resta sempre així, com cal,
perquè pugui cada dia
compartir amb els germans
tot el que has fet en nosaltres:
un somris d'eternitat.
La pregària més senzilla
et vull cantar.

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Salm 19 (18)

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.
Els dies, l'un a l'altre es transmeten el missatge,
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

Silenciosament, sense paraules,
sense que ningú els senti la veu,
el seu anunci s'escampa a tota la terra,
escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Déu ha posat en el cel un pavelló per al sol,
i el sol en surt com un espòs de la cambra;
radiant com un atleta que es llança a la cursa,
surt d'un extrem del cel i volta fins a l'altre;
res no s'escapa de la seva escalfor.

És perfecta la llei del Senyor,
l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.

Maria, ensenya'ns a ser fidels com tu,
prega per nosaltres,
fes-nos de mare en el nostre camí cristià.

Parenostre

Oració

Preguem.

O Déu, vos volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat,
fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu.

Concediu a la vostra Església
que, associada amb Maria a la passió,
mereixi de ser participant
de la resurrecció del mateix nostre Senyor Jesucrist.

Que amb vos viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels
segles dels segles.

Tots: Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Pregària tots alhora

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

Et recordem com una dona amb el cor molt obert, amb l'ànima molt
disposada a escoltar el que Déu et cridava a fer.

Et recordem com una dona decidida, a punt per emprendre camins
difícils.

Et recordem plena de confiança, molt convençuda que l'amor de Déu
és més fort que tot.

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

El teu cor obert, la teva ànima disposada, va deixar penetrar la
força de l'Esperit,

i ens vas donar la millor cosa que la humanitat podia esperar: Déu
mateix fet un dels nostres,

aquell infant petit que allà a Betlem plorava i reia als teus braços.

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

Tu vas ser ben a prop del teu fill,

tu vas escoltar la seva Bona Nova i la vas viure,

tu vas ser al peu de la creu, en aquell moment d'entrega definitiva,

tu vas caminar el camí d'aquella primera comunitat de creients.

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca.

El teu servent hi troba la claror,
és molt profitós d'observar-los.
Però qui s'adona d'una falta involuntària?
Disculpa allò que em passa inadvertit!

Preserva el teu servent de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible,
i net d'una gran culpa.

Que et complaguin les paraules dels meus llavis
i que et siguin agradables els pensaments del meu
cor,
Senyor, penyal meu, redemptor meu!

Tots: Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Cant

Des del món us mirem, Mare nostra,
la pregària dels fills escolteu;
és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.

Quan l'amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.

Text - pregària

Del llibre sobre el Parenostre del P. Miquel Estradé, monjo de
Montserrat

El Parenostre, un resum

Arribats al final d'aquestes senzilles anàlisis de les diverses
peticions del Parenostre, podem recordar el que dèiem a la
Presentació: el Parenostre pot ser dit i fet i viscut de moltes
maneres, mentre hom no contradigui cap de les grans implicacions
dels dos primers mots: Pare nostre. Les glosses al Parenostre poden
ser, doncs, molt variades. A continuació en proposo una, que pot ser
ahora un resum de tot el que hem dit fins aquí.

Pare nostre del cell!

Que us sapiguem dir pare
amb pietat i amb enteresa,
ni revoltats, ni arraulits;
fills, no criatures.

Que us sentim com a
font de vida,
exigència de ser,

Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Càntic de Maria

A dos cors: La meua ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.
El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

La llum apunta per al just,
i l'alegria, per als rectes de cor.

Justos, celebren el Senyor;
enaltiu-lo recordant que ell és sant.

Tots: Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Cant

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat;
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.

Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

creador de llibertat,
eliminador de pors.

Que no us atribuïm cap actitud
que no toleraríem en un pare de la terra.
Que no us coneguem amb cap altre nom
que aquell amb què el Fill
ens ensenyà d'anomenar-vos:
Pare!

Feu-vos reconèixer com a Pare per tothom
a través de la vida
dels qui ens diem fills en el Fill.

Obriu els nostres cors
a la vostra realitat única
de Pare entranyable.

Feu-nos expressar en tot moment
com a fills.

Que aquesta consciència de fills
sigui el punt de referència
constant i únic
de tota la nostra vida.

Que tothom glorifiqui,
al cel i a la terra,
el nom sant, únic,
amb què el Fill,
únic també i sant,
us ha revelat als homes:

Pare!

Feu que els homes acceptem
la vostra acció sobre nosaltres;
que acceptem amb admiració que,
perquè ens heu estimat,

us heu posat incondicionalment
al nostre servei,
al servei de la nostra realitat més fonda.
Que la vostra reialesa sigui acollida
sense por d'imposicions absurdes
o fastiguejadores.
Que la vostra manera de ser rei
ens faci descobrir els nostres instints de regnar
perversos i desfigurats;
que acceptem de regnar amb vós
de l'única manera com vós regneu,
en el servei per amor.
Que tothom us descobreixi Rei
a través del nostre testimoniatge.
Si vós ens heu estimat
fins a fer del vostre regnat un servei de paternitat,
que nosaltres sapiguem servir-nos
els uns als altres com a germans,
i proclamar així
que el vostre Regnat
ja és enmig nostre.

Realitzeu en nosaltres
el vostre pla d'amor,
el vostre voler de salvació.
Atorgueu-nos el discerniment necessari
per a saber triar,
entre tantes coses com ens atreuen,
allò que és més d'acord
amb el bé que ens voleu.
Que no ens deixem enlluernar
per promeses falses de salvació
que no calgui treballar.

Salm 97 (96)

El Senyor és rei:
la terra ho celebra,
se n'alegren totes les illes.
Foscor i nuvolades vetllen entorn d'ell,
dret i justícia sostenen el seu tron.

Davant d'ell avança un foc
i abrusa els enemics tot al voltant.
Els seus llamps enlluernen tot el món,
i la terra, en veure-ho, s'estremeix.

Es fonen com cera les muntanyes davant el Senyor,
davant el sobirà de tota la terra.
El cel proclama la seva justícia
i tots els pobles contemplen la seva glòria.

Queden avergonyits tots els idòlatres,
que es glorien de divinitats que no són res:
tots els déus es prosternen davant d'ell.

Sió se n'alegra en sentir-ho,
estan de festa les viles de Judà
i celebren, Senyor, els teus determinis.

Perquè tu ets el Senyor,
l'Altíssim sobre tota la terra,
ets excels per damunt de tots els déus.
Els qui estimen el Senyor detesten el mal.

Ell guarda la vida dels fidels,
els allibera de les mans dels injustos.

i de fer-ne.
Preserveu-nos del mal
de la impaciència,
del zel fora mida,
de la duresa
tan oposada a la força.
Que no pretenguem
de vèncer el mal amb el mal,
ans treballem per vèncer-lo
amb l'abundància del bé.
Que sapiguem veure el mal
allà on realment és:
en qualsevol actitud
que ens apartés
de la nostra realitat
de germans de tots els homes
i de fills vostres,
oh Pare!

Lectura bíblica

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Lc 8,19-21

En aquell temps, la mare de Jesús i els seus familiars arribaren on ell era, però hi havia tanta gent que no se li podien acostar. Alguns li van fer saber que la seva mare i els seus parents eren allà fora i el volien veure. Jesús els respongué: «La meua mare i els meus familiars són aquests que escolten la paraula de Déu i la guarden.»

Paraula del Senyor

Que cap mena d'egoisme
no ens tanqui al vostre pla d'amor.
Que la comoditat no ens aturi
en la construcció d'allò que voleu.
Que la instal·lació no ens faci asseure
en espera de salvacions màgiques.
Que acceptem el risc de les decisions
pensades, aconsellades, pregades.
Que mai no pretenguem d'imposar
com a voluntat vostra
allò que no és sinó tossuderia,
o il·lusió,
nostra.
Que no caiguem en la hipocresia
de carregar sobre ningú feixos
que no ajudem a portar.
Que no afegim mai jous
de prescripcions humanes
al vostre jou suau.
Que no acceptem,
ni proposem,
càrregues
que no vinguin
de la vostra realitat de
Pare!

El nostre pa de cada dia,
doneu-nos-el avui.
El nostre,
de cada dia,
avui!
Que no devorem mai el pa dels altres
de cap de les maneres.

Que no ens tornem acaparadors
per por de penúries.
Que compreguem que el pa que avui ens sobra
ja no és nostre.
Doneu-nos imaginació, creativitat, generositat,
per treballar pel pa de tothom.
Que no cedim mai a la peresa,
un cop nosaltres estiguem satisfets.
Que sapiguem que no és de pa sol que viu l'home.
Que ho sapiguem compartir tot
com a germans,
perquè tothom us vegi
i us pugui sentir com a
Pare!

Voldríem saber perdonar com vós perdoneu,
per poder demanar-vos perdó.
Doneu-nos un cor vigilant,
per evitar els esculls del perdó:
que mai no sigui un favor que humilia,
ni un gest que ens exalça;
que no ens hi fem veure,
que no l'utilitzem,
ni li posem condicions.
Que sigui sempre fruit de l'amor,
l'altra cara de l'amor.
Deutors en l'amor,
ho serem sempre;
que mai no ens tornem creditors.
Ensenyeu-nos de perdonar,
com ens heu ensenyat d'estimar.
Setanta vegades set,
dit amb humor,

és la mesura d'un perdó sense mesura.
Tant de bo que arribéssim
no a perdonar,
sinó a ser perdó:
aleshores fórem germans!
Com Vós sou perdó i amor,
perquè sou Pare!

No permeteu que caiguem
en la temptació
de fer-nos com déus:
que no oblidem mai
que tot el que som
depèn radicalment de Vós
i està al servei dels germans.
Que no s'instal·li en el nostre esperit
el corc del comerç,
ni que sigui amb l'excusa
del negoci de la salvació.
Que no consentim a la pretensió
de guanyar-nos el cel,
ni tan sols d'anar-hi,
ans acceptem joiosos
que ens hi porteu!
Que mai no surti dels nostres llavis
la frase fatal:
No hi ha res a fer!
Fóra una de les negacions
més radicals
de la vostra realitat
de Pare!

Guardeu-nos del mal